

[Estrup]

forslaget, som det nu foreligger, og er faktisk glade for, at vi er med.« Det var ikke ligefrem det indtryk, man fik af det, fru Lilli Gyldenkilde sagde før.

Jeg synes, vi skal se i øjnene, at vi her fortsætter det, som blev fastlagt af et flertal i 1982, og at vi på denne måde får afskaffet 70 pct.-satsen i 1986.

Vi har et problem tilbage, som drejer sig om tal og spørgsmålet om beregningerne, der ligger bag ved den finansieringsordning, der nu bliver peget på. Vi har fået et svar fra arbejdsministeren i udvalget, som går i retning af, at der er en vis besked overdækning, hvis man regner tallene igennem.

Den overdækning, som vi er nået frem til, drejer sig om 45 mill. kr., og når man ser på, hvilken usikkerhed der er forbundet med de størrelser, vi her har fat i, må jeg sige, at det ikke er nogen urimelig overdækning.

Jeg synes på den anden side ikke, at det er noget, der skal skille et Folketing, som måske ellers kunne blive enigt om dette forslag. Derfor synes jeg, det er helt rimeligt, at vi drøfter det i udvalget. Men jeg synes, man på den anden side må sige, at arbejdsministeren må have en rimelig grad af frihed for at få økonomien til at gå op, hvis vi ellers er enige om principperne.

Endelig skal jeg sige, at vi ikke kan støtte SFs ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Som vi har skrevet i betænkningen, foregik der i 1982 en regulering af efterlønnen fra 60 til 70 pct., og ved førstebehandlingen af dette lovforslag havde Det Radikale Venstre ydmyghed nok til at fortælle, at man ville bruge den gamle socialdemokratiske model, og det er faktisk også det, man siger nu.

Det skal konstateres, at det er Det Radikale Venstres holdning, som i 1982 såvel som i 1986 alene er afgørende for, at lønmodtagerne får et alt for højt kontingent til arbejdsløshedsunderstøttelsen på baggrund af, at de Radikale både i 1982 og nu i 1986 kræver, at byrden kun lægges på lønmodtagerne. Så kan man jo gøre sig til af, at man bruger den ene og den anden model fra tidligere; det afgørende er, at det var et krav fra de Radikale for i 1982 at samle flertal for at fjerne

60 pct.-satsen, der gjorde, at vi overhovedet fik 60 pct.-satsen væk.

Det Radikale Venstres ordfører sagde om usikkerheden med hensyn til størrelsen, at den var begrænset. Hvis Det Radikale Venstre vil prøve at se på det svar, vi har fået fra ministeren på spørgsmålet om, hvad det er for et finansieringsprincip, vi har for efterlønsordningen, så vil Det Radikale Venstre kunne se, at førtidspensionsordningen går ind som en ordning, der ellers ville erstatte efterlønnens 70 pct., og det er baggrunden for, at der formentlig ikke vil ske nogen stigning ved at fjerne 70 pct.-satsen.

Men Det Radikale Venstre kræver – ved at snyde på vægten sammen med arbejdsministeren – at disse penge skal falde som en ekstraskat for lønmodtagerne i Danmark.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er hr. Estrups bemærkning. Nu kan hr. Estrup jo af gode grunde ikke være helt inde i sagen fra dengang, eftersom hr. Estrup kom i Folketinget i 1984, men jeg var faktisk med i forhandlingerne med Socialdemokratiet i 1982 om denne sag.

Det var SF, der rejste det som et krav over for Socialdemokratiet også i en anden sag, at vi skulle afskaffe 60 pct.-satsen i efterlønnen. Det var vores krav, og det blev vi så enige om at vi skulle. Men så var vi nødt til at tage med, at Det Radikale Venstre, som jo dengang også støttede den socialdemokratiske regering, krævede, at hvis dette krav skulle opfyldes, måtte lønmodtagerne selv betale det. Det måtte vi bide i os.

Det er klart, at når man sidder i sådan en situation, må man give og tage; det ved jeg godt. Men når jeg dengang udtrykte fra talerstolen, at vi støttede forslaget og var glade for at være med, så var det naturligvis forslaget om, at 60 pct.-satsen blev afskaffet, ligesom jeg i dag udtrykker glæde over, at vi er med til at afskaffe 70 pct.-satsen.

Derimod vil jeg godt have lov til at sige, at vi ikke er så lykkelige for, at vi skal sætte bidraget op for lønmodtagerne alene i den anledning. Bidraget fra lønmodtagerne er steget. I 1982 var bidraget fra lønmodtagerne 1.079 kr. Når nu dette forslag bliver vedtaget, er lønmodtagernes bidrag 2.736 kr., og